

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De peccato, & obligatione in cutientis metum ad Matrimonium. parag. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

hoc artificio usus est. Dum opportunè amicus levè correptus febricula in lecto decumberet, medicum exoravit, ut gravibus verbis affirmaret, hominem malignam, ac periculosa febre laborare. Morem amico gesuiti nimis indulgens medicus. Unde Titius Cajo persuadere potuit, ut Amasiam legitimè duceret, ne periculum subiret in pravo statu decadendi. Quare denunciationibus consuetis, Episcopi auctoritate dilatis, matrimonium coram Parochio, & Testibus, rora lante familia, quæ id maximè peroptabat, lecto decumbens cum ea puella contraxit. Eo autem vix celebrato, stratagemma illi aperuit Titius, ne scilicet diutius in ea mortis imminentis trepidatione amicum detineret. Et res profectò commodè processit, nam Cajus inito conjugio libens acquievit. Obculit tamen occasionem Theologis disputandi de duabus. Primo, an id potuerit prudenter, & sine peccato moliri Titius, & Medicus cooperari?

Secundo, an Matrimonium illud extortum ex metu ægritudinis non veræ, & incusso opera Titii, eo ipso, sine nova ratificatione, validum fuerit? Quoniam vero prius ex his hujus loci non est, agamus solum de posteriori.

14. Respondeo Tres non absimiles casus inducit, resolvitque Delugo, si fings, inquit, advenire hostes justè occisiros cives omnes præter Religiosos, quibus nolunt noceare, & Petrus circumventus ex metu occisionis, Religiosus fiat, professio valebit. Item Secundò, si fings revelationem, qua Deus iratus Petro propter ejus peccata vult, anno sequente eum de medio tollere, nisi resipiscat, & Petrus eo metu Religiosus fiat, ut imminentem mortem fugiat, Professio valebit, reddique rationem, quia, inquit, ad irritacionem causandam, requiritur, ut metus sit injustus secundum se, id est, ut sit de malo injustè ferendo: at in casibus dictis, licet metus sit causatus a dolo, seu per dolum; tamen ipse metus in se justus est; justè enim timemus mala propter nostra peccata. Cum ergo ex alia parte dolus, & error non fuerit circa substantiam, non est, unde irrita sit illa Professio. Ex eadem doctrina inferr numero 170. Tertium casum, videlicet, validam fuisse Professionem cuiusdam Adolescentis, quem cum

a Delugo
de Institut. d.

22. n. 169.

meretrice in lecto cubante, amicus quidam deteruit, immisso igne per funiculum fulmine unctum, quem prius, foramine subtili, à cubiculo inferiore ad lectum usque alligaverat; nam cum repente lectulus ardere cepisset, credens à Deo ejusmodi ignem immisum, fuisse in pœnam sui peccati, ad ordinem Religiosum se contulit, & laudabiliter scribi vixit, re nunquam à deceprore detecta. Professio enim illa, licet ex metu facta fuerit, non tamen ex metu formaliter iuslito; sed ex dole dicto, quare valida omnino fuit. Hac ille. Quæ omnino militant in casu nostro de Matrimonio Caji, cùm in hoc par sit ratio Matrimonii, & Professionis, ut idemmet Delugo indicat dicto numero 169. Doctrina hujusmodi, sic se habet, si placet utere, secus illam corrige.

§. III.

De peccato, & obligatione in cunctis me-

sum ad Matrimonium.

b Sopau.
c de Peccato.

1. **D**E his satis dixi in b superioribus, ea nu. 8. vidi enim sunt hic proportionaliter applicanda. Quid autem faciat Judex, ne puella ad nosf. ib. Matrimonium cogatur, & quando, quave ratione posit illam custodire in Monasterio §. 3. Monialium, vide apud Dianam. c **Dianap.**

Denique, an peccet, qui coactus metu Matrimonium contrahit, dixi supra. d **11. Tr. 3.**

C A P U T VII

De Matrimonii ratificatione, quando illud validum non fuit,

1. **T**RIPICLO modo nullum esse Matrimonium universaliter contingit. Primò, per defectum consensus, sive, quia non fuit factus, sive, quia fuit coactus, verbi gratia, ex metu. Secundò, per defectum habilitatis personarum, ut si qui contraxerunt, impedimento dirimente laborabant. Tertiò, per defectum solemnitatis directæ à Tridentino, eputata in Matrimonio Trident. 24. 1. consenserunt de presenti non adfuit presentia de matt. **2. Quar-**

a Quan-